

Ив. П. Кеповъ

Нужди на нашето село

(Продължение отъ кн. III)

5. Нашето селско стопанство е спъвано твърде много и отъ липсата на удобни и бързи **срѣдства за съобщение**. Телефонитѣ и телеграфитѣ сѣ голѣма рѣдкостъ за селата, желѣзницитѣ и шосетата ги обсъгаты много слабо, а обикновенитѣ пѣтища или липсватъ или, доколкото ги има, се намиратъ въ най-плачевно състояние. А за повдигането на нашитѣ села наложително е свързването имъ не съ кози пѣтеки, а съ здрави, удобни пѣтища, както и съ телефони, а по възможность и съ телеграфи.

Нѣма защо да се доказва, че днесъ всички срѣдства за съобщение иматъ огромно значение както за икономическото, така и за културното възмогване на една страна. Да дадемъ добри и удобни пѣтища, както и другитѣ съобщителни срѣдства дори и на най-затѣнтенитѣ наши селища—значило би да спестимъ здравето и силитѣ и на люде, и на добитѣкъ, да запазимъ тѣхнитѣ превозни срѣдства отъ бърза повреда и изхабяване, да икономисаме времето имъ. Това значило би още да дадемъ възможность на населението отъ разнитѣ селища бързо и лесно да се съобщава помежду си и своевременно и най-изгодно да размѣнява или продава своитѣ произведения и по тоя начинъ да избѣгне всевъзможнитѣ алчни посрѣдници. Това би значило още да се засили общението между населението и да станатъ и най-затѣнтенитѣ селища достѣпни за колкото се може повече люде, за взаимно опознаване и за лесно и по-бързо разпространение на каквито и да било културни придобивки.